

Nr 174.

Av herr **Larsson, Johan August**, och herr **Westman**, om *anslag till befrämjande av avsättningen av svensk frukt.*

Under de senaste årtiondena har en mycket berömvärd verksamhet bedrivits för att skapa fram en ökad fruktodling inom landet. Detta har givit till resultat, att numera finnes det fruktträdplanteringar kring nästan varje gård, småbruk och bostadslägenhet inom stora delar av vårt land. På många platser ha även anlagts särskilda fruktodlingar omfattande tusentals träd. Man kan gott våga påstå, att fruktodlingen nu har ett mångdubbelt större antal utövare än som var fallet för endast ett par årtionden tillbaka.

Nytan av denna odling är givetvis störst därigenom att de många tusen odlarna själva för sina hushåll ha en riklig tillgång på frukt såväl för användning i färskt tillstånd som för konservering i olika former. En medelgod fruktskörd ger dock betydligt mer än vad flertalet odlare själva ha användning för och skulle säkerligen kunna täcka en avsevärd del av landets behov under en stor del av året. Härför erfordras dock att all frukt av god beskaffenhet blir väl tillvaratagen och på lämpligt sätt saluförd. Men det är härvidlag det brister. Ett gott fruktår gå nu massor av frukt även av god beskaffenhet till kreatursföda blott därför att odlarna icke veta var de skola göra av sin frukt. Detta gäller främst den stora massan av mindre odlare.

En ändring av detta förhållande torde knappast kunna åstadkommas på annat sätt än att handeln med svensk frukt på lämpligt sätt organiseras. Med säkerhet skulle härigenom stora värden kunna tillvaratagas åt fruktodlarna och landet. Visserligen kan det sägas att organiserandet av frukthandeln är en åtgärd, som tillkommer fruktodlarna själva och ej det allmänna, men de svårigheter som möta härvidlag äro av den art, att man har alla skäl att misstänka dåligt resultat utan statligt stöd, då det ingalunda är någon lätt sak att sammanföra de många små fruktodlarna i en för uppgiften tillräckligt stark organisation. Bl. a. är ju handeln med svensk frukt en säsongföreteelse, som icke ens på alla platser återkommer varje år, varjämte flertalet fruktodlare icke fullt torde vara medvetna om de värden det här gäller.

Under nionde huvudtiteln i statsverkspropositionen har till befrämjande av avsättningen av svensk frukt begärts ett anslag av 7,000 kronor. Under hänvisning till där anförda motivering vilja vi framhålla, att detta anslag synes huvudsakligen vara avsett att främja försäljningen genom propaganda för användning av svensk frukt. Åtgärder i denna riktning äro i hög grad önskvärda, men de äro enligt vår mening ej till fyllest om det skall lyckas att skapa en

organisation, genom vilken de svenska fruktodlarna verkliga skola finna avsättning för sina produkter. Härför torde det vara nödvändigt att i de olika fruktproducerande länen anordna fruktpackningscentraler, dit odlarna kunna transportera sin frukt, vilken där sorteras och förpackas enligt särskilda regler och bestämmelser lika för hela landet. Anordnandet av dessa fruktpackningscentraler torde lämpligen kunna anförtros åt hushållningssällskapen, vilkas länsträdgårdsmästare eller trädgårdskonsulenter borde hava ledningen och tillsynen över verksamheten. Försäljningen torde kunna ske genom på lämpligt sätt anordnad central förmedling i Stockholm.

Staten torde böra ersätta hushållningssällskapen för de kostnader denna verksamhet kan komma att förorsaka, då de i annat fall troligen icke äro i stånd att åtaga sig den nya uppgiften. Då det i statsverkspropositionen föreslagna anslaget till befrämjande av avsättningen av svensk frukt med säkerhet icke kan räcka för den av oss här skisserade utvidgade verksamheten för samma ändamål, anse vi ökning av anslaget nödvändig.

I anslutning till det anförda få vi därför hemställa,

att riksdagen måtte till befrämjande av avsättningen av svensk frukt anvisa för budgetåret 1929—1930 ett extra reservationsanslag av 20,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1929.

Johan Larsson.

K. G. Westman.
